

V pondělí dopoledne jsem naložil kolo na auto a po D1 jsem si to namířil do Mikulova. Od soboty prší, nebylo kam pospíchat. Ve dvě jsem byl na místě, ovšem na místě nebyli kluci -spolužáci. Byli na kole. Na to hnusné počasí, které vládlo, byli drsnější. Já jsem si udělal po okolí autovýlet abych si zjistil otevíračku hospod. Nad Mikulovem jsem si dal jeden Havana doutník, což akorát vyšlo na čas, kdy kluci dorazili na základnu. Ani moc nez mokli, povídali.

Za to na úterý byl očekáván stálý déšť. Hlásil jsem, že zmokneme, ale to nikomu nevadilo. Došlapali jsme do Galgenbergu a tam nás chytil cedák, který nepolevil. Nedalo se nic dělat, nasadili jsme pláštěnky a dojeli do Nového Přerova. V hospodě Jáňův dvůr se nás ujali ač měli zavřeno, protože nešla elektřina.

Na kamnech nám udělali grog, kafe, polévku, usušili jsme věci a po slivovici na rozloučenou jsme se vrátili do Mikulova. Počasí se umoudřilo. Prý už mělo být lépe.

Ve středu jsme měli naplánováno Zaječí. V deset jsme přes Milovice začali šlapat a ve dvanáct jsme už opouštěli vinárnu s burčákem v Zaječí. Vydali jsme se na rozhlednu Maják. Loni byla zavřená. Já jsem se zakecal za kostelem s nějakou paní se psíkem a ještě jsem očumoval kombajn na hrozny vína, proto kluci psychicky čekat nevydrželi a jeli na oběd do Rakvice. V klidu jsem se pokochal z rozhledny výhledy a rozjel se opačným směrem než kluci. Vzhledem k tomu, že kluci zabloudili, zas tak veliký časový náskok neměli. Oběd v restauraci [Réva- Rakvice](#) opět neměl chybu.

Dále byl šlapunk do Lednice a přes Sedlec na základnu. Dnes bylo opravdu nádherně. Večer opět vedle pensionu hospoda [U řemesel](#).

Čtvrtek jsme šlapali přes Dunajovické kopce a Pasohlávky do Pavlova. Počasí opět přálo.

Chtěli jsme se najíst v Áčku, ale obsluha nepřišla ani za půl hodiny. Podobně jako jiní návštěvníci jsme to zabalili, sem už nikdy, a najedli se v naší oblíbené restauraci U ušatky nebo-li v hostinci naproti Obecnímu úřadu Pavlov. Jídlo sice dobrý, ale zase byla nevrhlá pinglice. Já jsem se rozhodnul, že to vezmu přes Klentnici, kluci přes Věstonice. Jak jsem byl přežraný musel jsem dost dlouho tlačit kolo než mi slehlo. Večer zase Řemesla.

V pátek vlakem do Znojma. Na nádraží byl Legion vlak, proto jsme si ho rychle prohlédli než přijel náš spoj. Ve Znojmě kluci nezaplatili na WC, tak hajzldědek z toho dělal aféru. Nakoupili jsme masné speciality v řeznictví u nádraží a v masně U Brány. Odtud po zeleno-modré značce k mostu přes Dyji. Klouzalo to, takže půlka výpravy hodila tlamu. Přes Kraví horu jsme dojeli do Popice. [Hospodu](#) otvírali za půl hodiny. Na ty své borůvkové knedlíky jsem si počkal, zatím co se kluci nalévali vedle ve vinárně.

V Havraníkách byla u stánku Znovínu další zastávka. V návštěvnické knize jsme hledali své historické zápisy. Při vypití flašky jsme našli zápis 2019 a 2021. Při balení mě vypadly asi brýle, které mě zde u stánku opustily. Další zastávka na burčák v Hnanici a v Šatově u [Fandy](#). Zde si kluci dali oběd, já jen pivo. Knedlíky se mi ještě nevstřebaly. Po silnici jsme pokračovali do Šaldorfu, kde jsem měl povinnou zastávku u báby cukrovkářky. Měla cukrovku jako já. Sklípek byl zavřený, ale vedle u sousedního sklepa jsem se od štamgastů dozvěděl, že paní před 2 roky umřela. Tak to mě moc nepotěšilo, paní byla taková správná veselá nátura. Měli jsme čas a tak jsme přes Znojmo po modré dojeli do Dyje na vlak.

Večer naposledy Řemesla, dojednání zásob a šlo se brzo spát.

V sobotu odjezd. Spolužáci na Prahu a já do Drnholce na vinobraní. Počkal jsem si na kolegu z práce, s kterým jsem "zaparkoval" u známého, který zde koupil sklep s vinicí. Obešli jsme vesnici a já pak

jel domů. Potřeboval jsem se vyspat a načerpat síly.

